

"את שנות ילדותי ביליתי בבית הספר החקלאי מקווה ישראל, שאבי היה מנהלו החינוכי. חייתי בעולם פראי וחסר גבולות, בין בעלי חיים, מכונות וטרקטורים. החופש המוחלט לעשות הכל, הטבע בהדרו - גן ענק של פירות וירקות מכל סוג ומין - רק לקטוף ולאכול. בנינו מבצרים מחבילות קש, ארמונות מחומרי בנייה ש"סחבנו" מהאורווה, מהרפת, הדיר והלול. היה לי ברור שהטבע, האילתור וההמצאה הם הכיוון, וזאת היתה ההתחלה. החיים בטבע כיוונו אותי באופן טבעי אל המסלול לאדריכלות נוף. ההחלטה לעבור ללימודי אדריכלות גובשה בלילה ארוך שהחל בצניחת מילואים בתל כיסון ליד עכו, ועד ההגעה למורדות צפת לפנות בוקר.

"החתך החברתי הפיאודלי מוצא את ביטויו בפשטות בית המגורים המסורתי, הנבנה בתקציב מצומצם אל מול המשאבים המושקעים במבני הציבור.

"המראה הראשון התופס את העין הוא גיבוב כאוטי של מבנים ייחודיים בכל מובן - בצביון ובסגנון יפני אופייני וטיפוסי או 'מערבי'. פרישת מבנים חד או דו קומתיים, בקונטקסט כפרי או עירוני - בנויים מעץ בפשטות מדהימה. הבתים המסורתיים המורכבים מקומת מסחר, מעליה קומה מגורים או מרחב הימורים, ומעל - מקדש בודהיסטי או שינטו. ביניהם פזורים בלי בושע עמודי חשמל וטלפון, מכונות ממכר אוטומטיות, חניוני מתכת ושאר אביזרים, כשהטבע הסובב צופה בהם בתמיהה מן הצד. "לקצה השני של העולם אני מגיע כדי להתפעל מהדרך שבה סטיבן הול מצליח לייצר מציאויות מדומות באמצעות נראטיבים הזויים. נדמה לי שממנו שאבתי את ה"קשר המכונן" בין המילה לצורה, בין תיאוריה למעשה - סיפור "המצמיח" את הבניין והופך אותו לאנסמבל אדריכלי.

"אני מאמין שאדריכלות היא לא גיאוגרפיה המבוססת על קואורדינטות, אלא סיפור המתחיל מאי שם, אבל אתה לעולם לא יודע היכן הוא נגמר. אני מפרש את המשימה האדריכלית כהבנה מופשטת ולא דווקא מתוך ידיעת החומר. לעתים הוא נובע ממעין פנימי ספונטני עד כדי היתול, אבל עיקרו משנה סדורה של הבנה ולימוד. וזה דורש יכולת לחבר בין המטען הרגשי, התרבותי והאינפורמטיבי כדי לפתח צורות חדשות המתקשרות בדרך כלשהי לקונטקסט. לעתים הוא עיקר שאין בלתי, לעתים הוא המצאה של הדמיון. זה יכול להיות סיפור פשוט, בבאלי - לא שייך, שבו לא כל פרט חייב לבטא תכלית, ולא כל צורה מחפשת צידוק.

"מה שיוצר בסופו של יום את הבניין הוא חיבור כולל בין הרעיון המתפתח כהבנה חיצונית אינטלקטואלית של הסיטואציה, והבנה פנימית וחושית שלה. שניהם ביחד יוצרים את הקונספט האדריכלי. לא מעט פרויקטים נהגו אצלי במהלך טיסה, כמו למשל מרכז המוזיקה

"אחרי שסיימתי את לימודי התואר השני, פתחתי משרד עצמאי, וזו החלו ההתמודדויות. תחרויות מימין ומשמאל - מסע מרתק המלווה בהצעות וחוויות אל עולם האדריכלות הממשי - בין השולחן, העיפרון והמכחול.

"הסקרנות המקצועית והידיעה שאתה לא יכול להסתמך רק על עצמך, מובילה אותי לשיטוטים בארצות אחרות - פינלנד, הולנד, ובמיוחד יפן - שבה אני מבקר מדי שנה. המדינה המודרנית והמסורתית כאחת, מאפשרת לאדריכל מהשורה חופש ביטוי רחב, ולי כתייר - להגיע לפרויקטים מככבים, וכאלה שפחות. לצאת השכם בבוקר מטוקיו ולהחליף ארבע רכבות - החל מ"רכבת קליע", דרך קרון אחד בודד ואוטובוס מקרטע המנחית אותך במוזיאון קסום של איזה אמן מקומי בכפר נידח.

"ההשפעה המערבית שחדרה עמוק לאדריכלות היפנית, מקבלת עיבודים מסורתיים או תרגומים מקומיים, ומאפשרת ביטוי אישי לאדריכלים יצירתיים. כל זה בחריצות מובנית, שאיפה למצוינות והתחברות מדהימה לטבע בארץ שבה הטבע עושה כרצונו.

Music Center, Ra'anana, 2014

Architect: David Nofar.
Project architect: Noit Friedrich.

דוד נופר הממשיך לדור האדריכלים השני שלאחר קום המדינה, מייצג את שלב המעבר מאדריכלות חסכונית חסרת תוכן, לאדריכלות יצירתית שיש מאחוריה אמירה תרבותית. האדריכלות הצורנית שלו המושפעת בתכניה ממקורות השראה זרים – בעיקר יפניים, מצריכה ביטחון עצמי, מידה סבירה של איפוק, משמעת עצמית, וידע מקצועי המאפשר שימוש חופשי ומשוחחר בחומרי גמר מתועשים וטכנולוגיה ממוחשבת.

מרכז ללימודי מוזיקה, רעננה, 2014

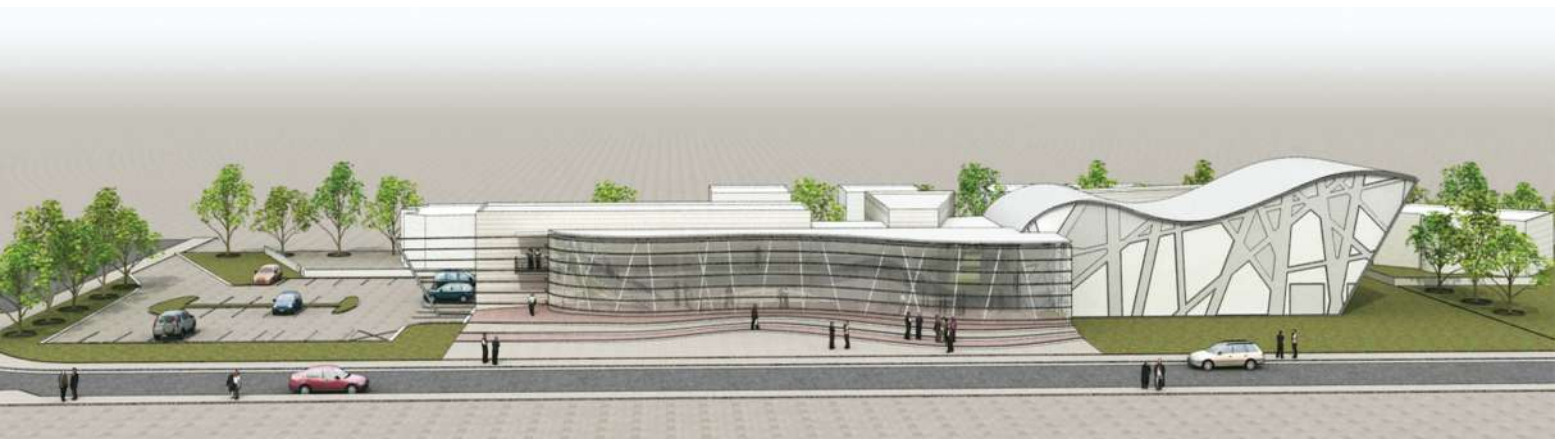
אדריכל: דוד נופר
אדריכלית אחראית: נואית פרידריך.

באופן סמוי, משום כך גם קשה לזהות אצלי סגנון אדריכלי מובהק. סגנון הוא תכונה, לא מבע ויזואלי מסוים. זה מעין כלי יצירה שמתאפיין בכך שמכירים בו, שמכירים אותו, ושמישייכים אותו לתוכן. אבל זה אף פעם לא השורה התחתונה.

המקצוע איננו בשליטתנו הבלעדית, אבל הבחירה במה לעסוק – כן. אחרי עיסוק ארוך שנים במגורים, מסחר ומוסדות ציבור – התלבטתי רבות – הכל מעניין אותי, אבל החלטתי להתמקד במבני חינוך וציבור ובראשם במוסדות אקדמיים. המרחב האדריכלי בהם רחב ומאתגר, השיח בין המבנים אינטלקטואלי, וניתן לדבר בשפה מקצועית ברורה על נושאים שונים."

ברעננה שבו תווים הנמשכים כמיתרים אל מוט מתיחה "מנגנים" מוזיקת רקע לנכנסים בשעריו; או הפקולטה למשפטים באוניברסיטת בר אילן שנקשרת לעולם הדין באמצעות "מאזני צדק" הבאים לידי ביטוי באמצעות הגג הבולט המגונן על אזור הכניסה לקמפוס.

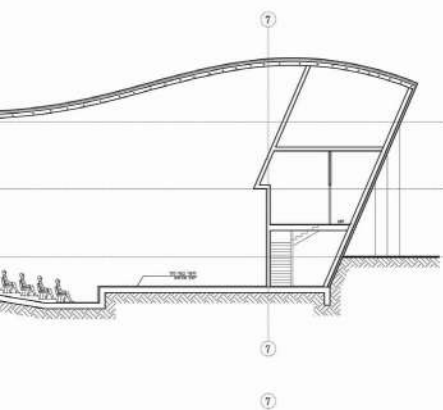
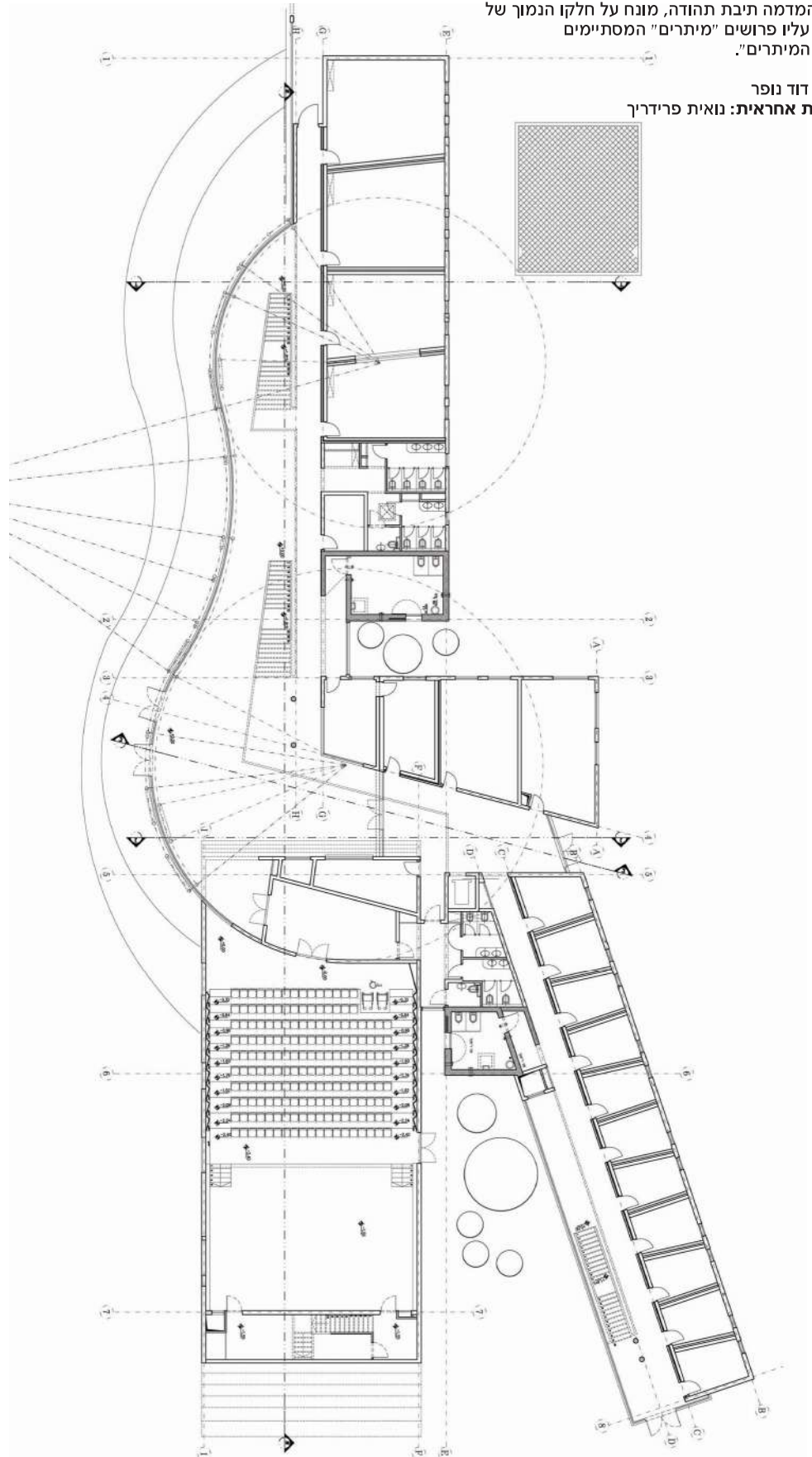
"במציאות הגלובלית אין כיום ערכים שאינם רלוונטיים לאדריכלות הישראלית, הסובלת מהיעדר מסורות בנייה שאדריכלים יכולים לבסס עליה את עבודתם, הזמן לעומת זאת הוא הממשות האמיתית, והוא צריך להיות חלק בלתי נפרד מהיצירה האדריכלית. אופיו של הפרויקט חשוב יותר מכל אסכולה או סגנון אישי. הסגנון בא מהתוכן

מרכז ללימודי מוזיקה, רעננה, 2014

המבנה הפרוש לאורך הרחוב הרחוב עוצב ככלי נגינה המאפשר "הצעות" קוביסטיות בהשראת פיקאסו, כאשר צדדיתו וחזיתו נראות בו-זמנית. חלקו הרחב והמגושם של המבנה המדמה תיבת תהודה, מונח על חלקו הנמוך של המגרש, עליו פרושים "מיתרים" המסתיימים ב"כיוון המיתרים".

אדריכל: דוד נופר
אדריכלית אחראית: נואית פרידריך

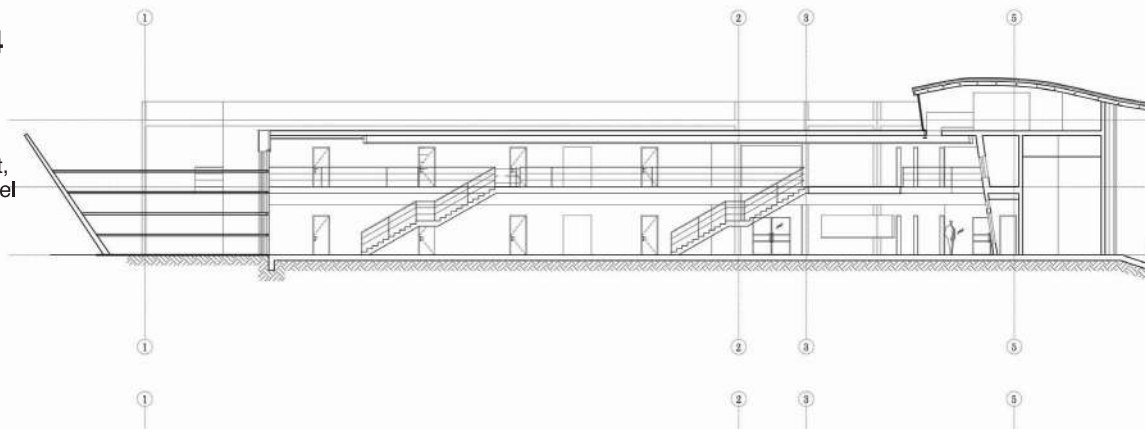

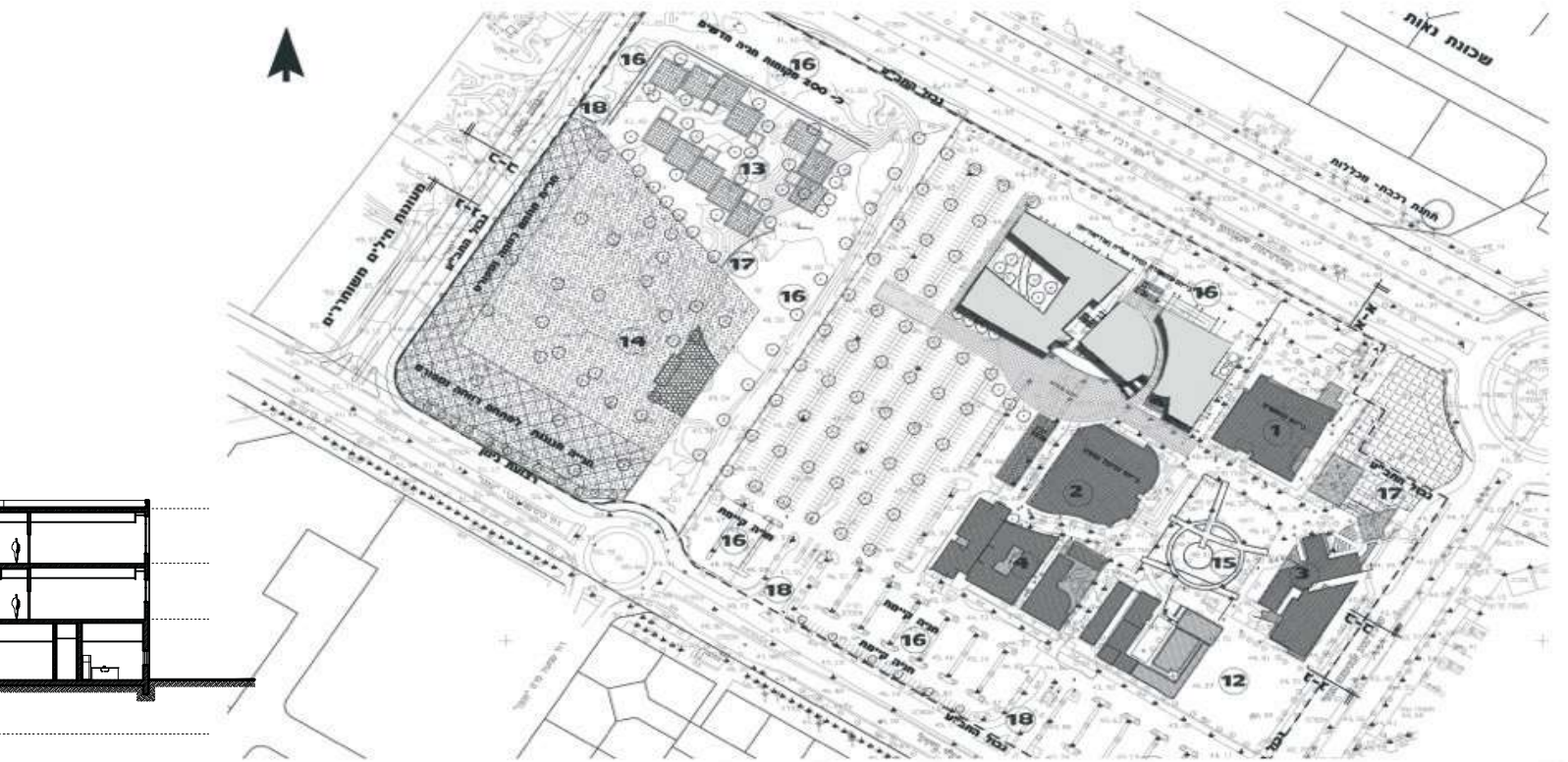

Music Center, Ra'anana, 2014

Built along the road as a metaphoric musical instrument, the design was inspired by Picasso's Cubist technique, simultaneously exposing its profile and facade. The lower part, resembles an echo chamber, above which steel "strings" are drawn over a transparent glass facade, ending with "key tuners".

Architect: David Nofar
Project architect: Noit Friedrich

School of Communication, College of Management – Rishon Lezion Auditorium and Main Library, 2012

Consisting of three functional blocks, the building expresses the idea of “the leading line and the ending image” borrowed from the media. Thus, the plaza connecting all the entrances is accessible from all related functions - radio studio, student restaurant, and the various administration departments. The plaza can be viewed from the studios, auditorium, research and administrative rooms from balconies and bay-windows.

Architect: David Nofar.

Project architect: Avishay Hartuv.

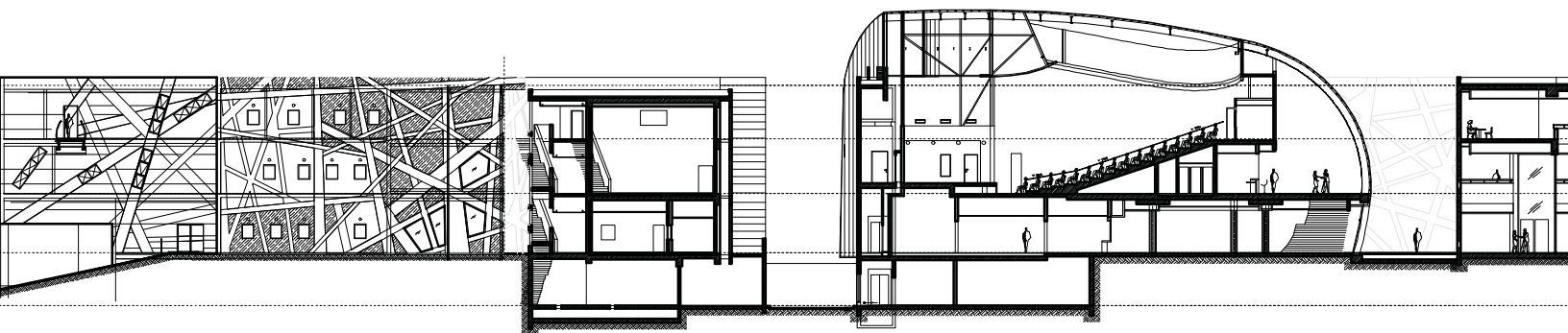
בית ספר לתקשורת, המכללה למינהל ראשל"צ - אודיטוריום וספרייה מרכזית, 2012

המבנה המורכב משלושה גושי תפקוד מבטא את רעיון "דמות הקצה והקו המוליך" - מוטיבים הלקוחים מעולם התקשורת. הכיכר המרכזית המחברת בין כל חללי הכניסה, מנגישה את הפונקציות הנלוות - אולפן רדיו, מסעדת סטודנטים, והמחלקות השונות. מרפסות וחלונות מפרץ מאפשרים צפייה על הקמפוס מאולפני הכיתות, האודיטוריום, חדרי המחקר וההנהלה.

אדריכל: דוד נופר

אדריכל אחראי: אבישי הר-טוב.

צילום: עמית גירון

**בית ספר לתקשורת, המכללה למינהל ראשל"צ -
אודיטוריום וספרייה מרכזית, 2012**

למעלה: המעטפת המדמה מירקם פיקסלי של ערוצי תקשורת,
"סורגת" את היחידות השונות למבנה קוהרנטי.
בעמוד השמאלי: גג האודיטוריום, הנראה כבועת מתכת מחופה בגג
אלומיניום, נפתח בנעילה חשמלית.

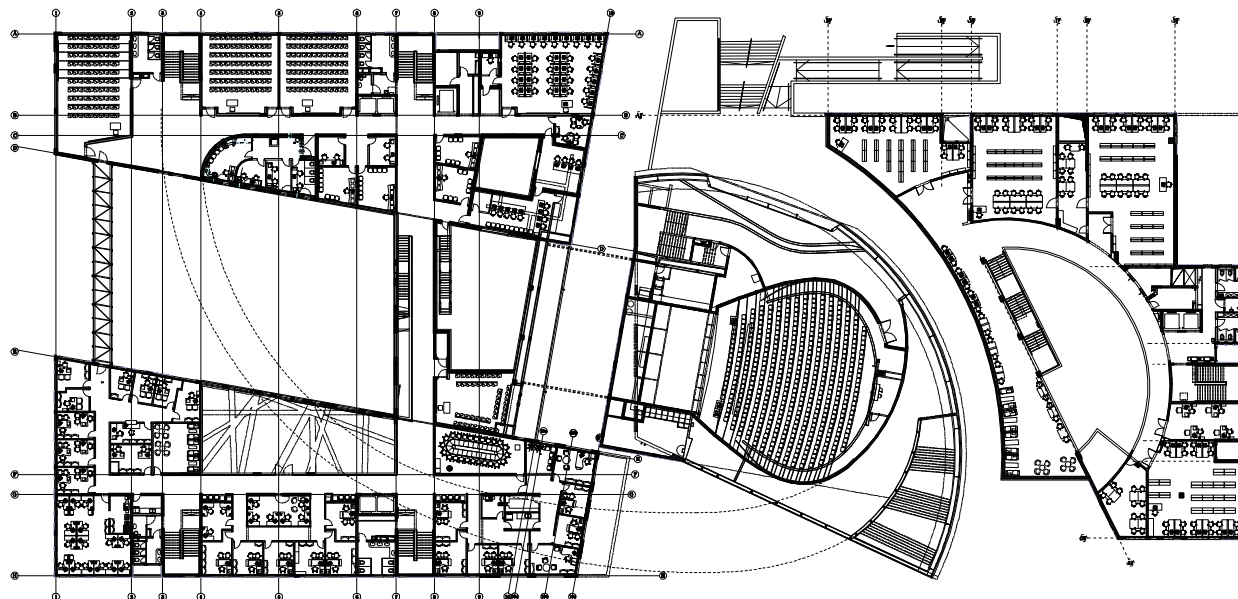
אדריכל: דוד נופר
אדריכל אחראי: אבישי הר-טוב.
צילום: עמית גירון

School of Communication, College of Management – Rishon Lezion Auditorium and Main Library, 2012

The pixilated colorful envelope
“knits” the masses together.

Architect: David Nofar.
Project architect: Avishay Hartuv.

"כרמים" – בית ספר מתקשב למדעים ואמנויות, אשקלון, 2014

בית הספר המבוסס על העשרת תלמידים באמצעות התנסות עצמית, מאפשר לתלמידים לעבור בין תחנות העבודה השונות בהתאם לחתך השכבתי. המבנה פרוש כעלה גפן (כאיזכור לשם השכונה) סביב גרעין מרכזי המחבר בין חללי התכנסות מורחבים לתצוגה, חדרי לימוד, ומעבדות ניסוי והדגמה.

אדריכל: דוד נופר.
אדריכל אחראי: ניר לוי.
צילום: עמרי אמסלם.

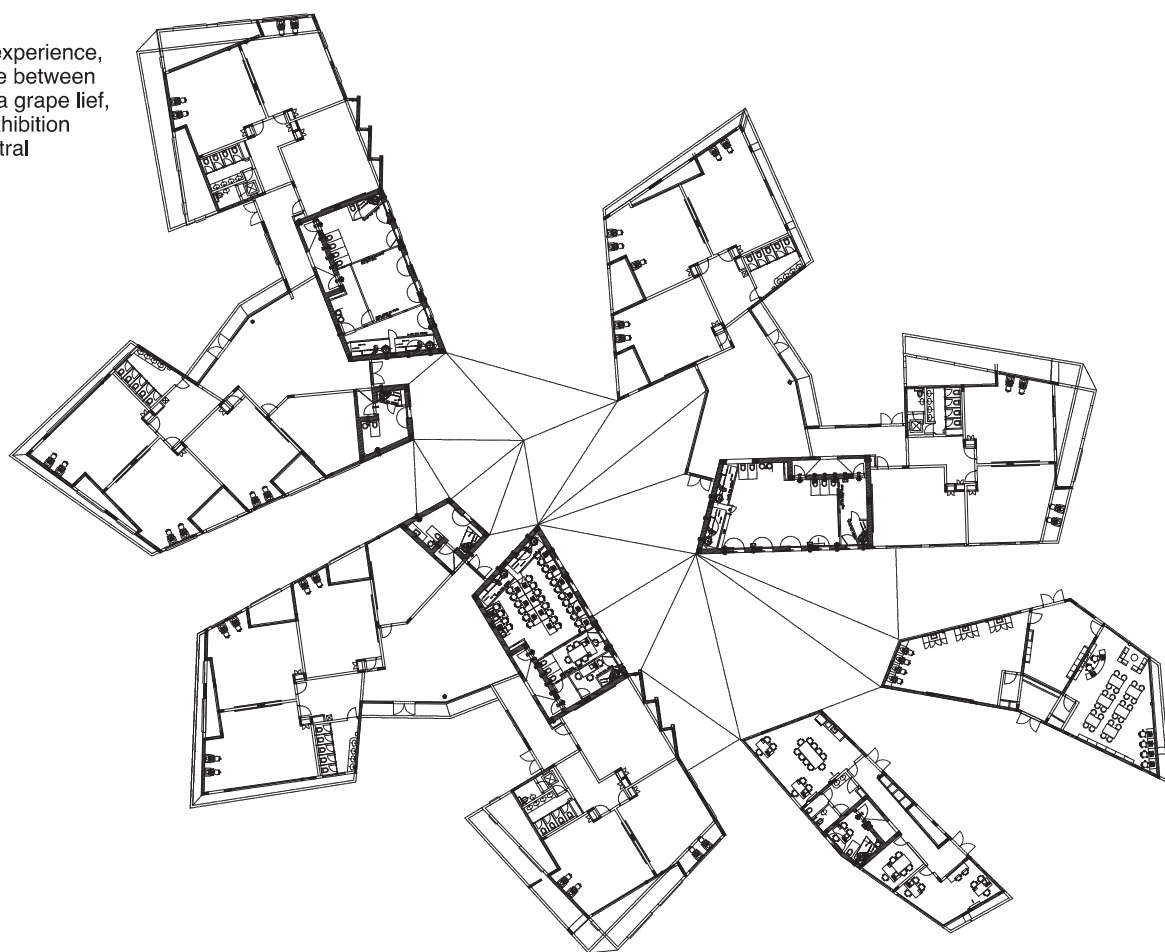

Kramim - School of communication, media and information technology, Ashkelon, 2014

Based on self-enrichment through experience, the building allows students to move between different workstations. Resembling a grape leaf, the classrooms, laboratories and exhibition spaces are organized around a central expanded lobby.

Architect: David Nofar.
Project architect: Nir Levie.

Convention Center, Ashkelon Academic College, 2011

Night lighting reunites the separate masses, combining them in one coherent complex.

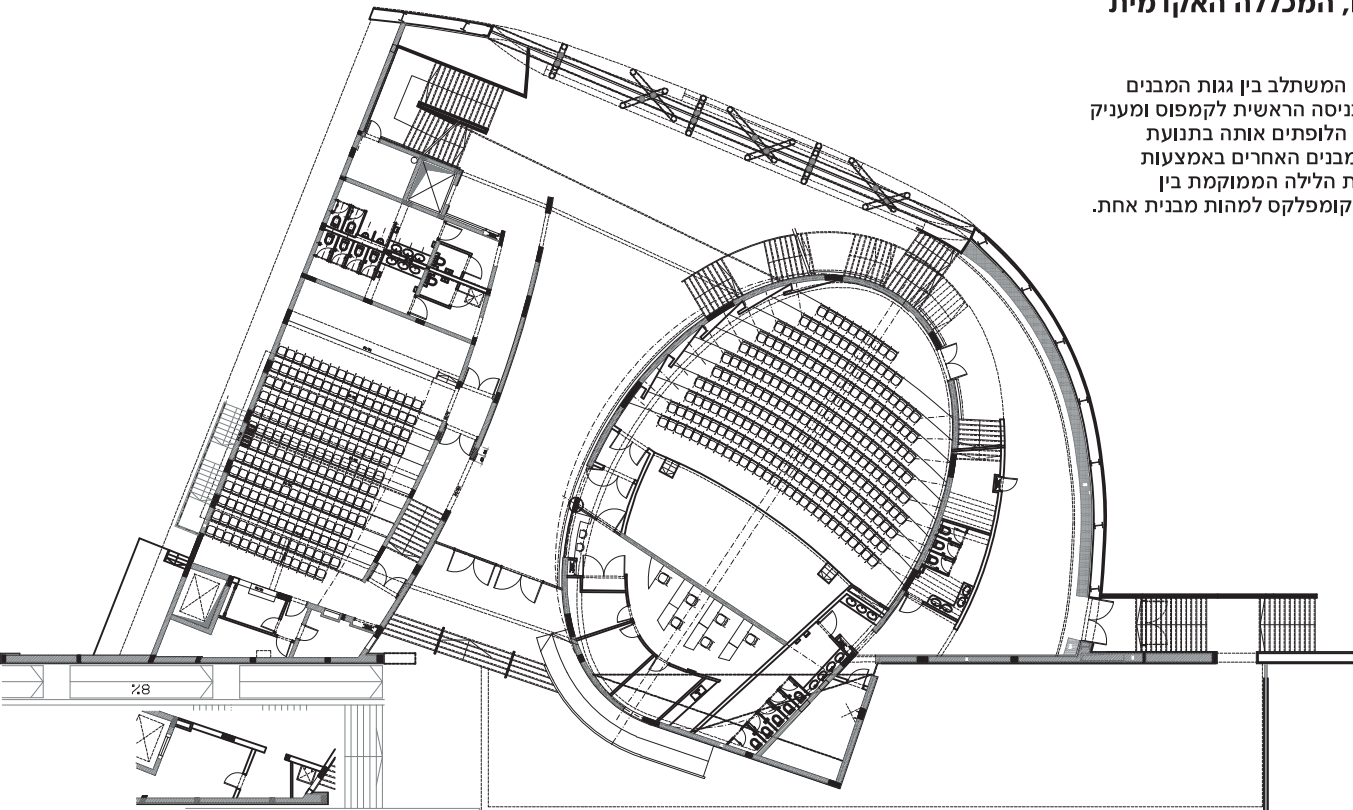
Architect: David Nofar

מרכז הקונגרסים, המכללה האקדמית אשקלון, 2011

הקו הקמור של המבנה המשתלב בין גגות המבנים הקיימים, מחזק את הכניסה הראשית לקמפוס ומעניק לה חשיבות. מבני האבן הלופתים אותה בתנועת מספריים, מתחברים למבנים האחרים באמצעות גשרים מרחפים. תאורת הלילה הממוקמת בין המבנים, מחברת את הקומפלקס למהות מבנית אחת.

אדריכל: דוד נופר.
צילום: עמית גירון.

מרכז הקונגרסים, המכללה האקדמית אשקלון, 2011

לעומת כיפת המתכת הקרה, לוחות עץ המחפים את הפנים משפרים את האקוסטיקה ויוצרים אפקט של חמימות אינטימית. תאורת הלילה הממוקמת בין המבנים, מחברת את הקומפלקס למהות מבנית אחת.

אדריכל: דוד נופר.
צילום: עמית גירון.

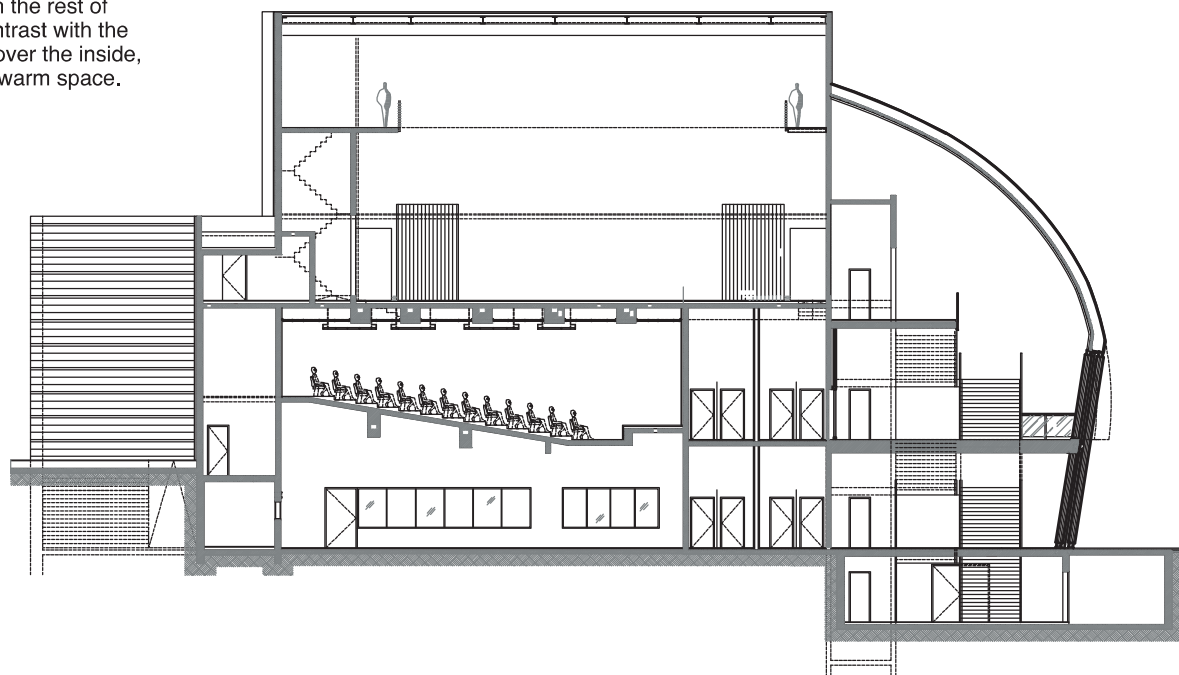

Convention Center, Ashkelon Academic College, 2011

Complementing the curving roofs of existing buildings, the egg-like structure emphasizes the main entrance to the campus. The metal dome and the stone structures hugging it like scissors, are connected with the rest of the buildings by suspended bridges. In contrast with the cold external metal, thin wooden boards cover the inside, improving acoustics, creating an intimate, warm space.

Architect: David Nofar

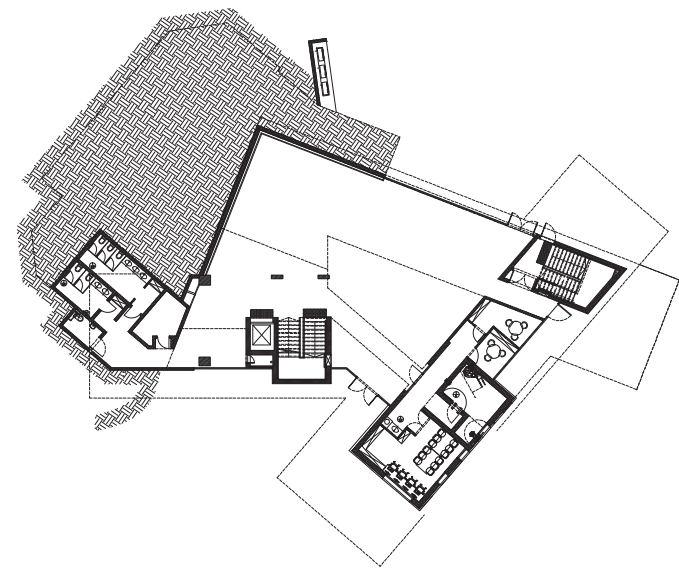

מרכז רון וארדי למתכוננים, ראשל"צ, 2014

המבנה המשמש כמרכז העשרה לתלמידים מחוננים, מורכב מתיבות מלבניות בצורות וצבעים שונים, המונחות זו על גבי זו כמבנה גבישי דמוי קונגלומרט. התיבות החורגות מתוך המבנה יוצרות מרפסות לימוד. מערכות התנועה המתזזות אל ובתוך המבנה, יוצרות תהליך של חיפוש וסקרנות.

אדריכל: דוד נופר
אדריכל אחראי: אמיל מיטרהא.
צילום: עמית גירון.

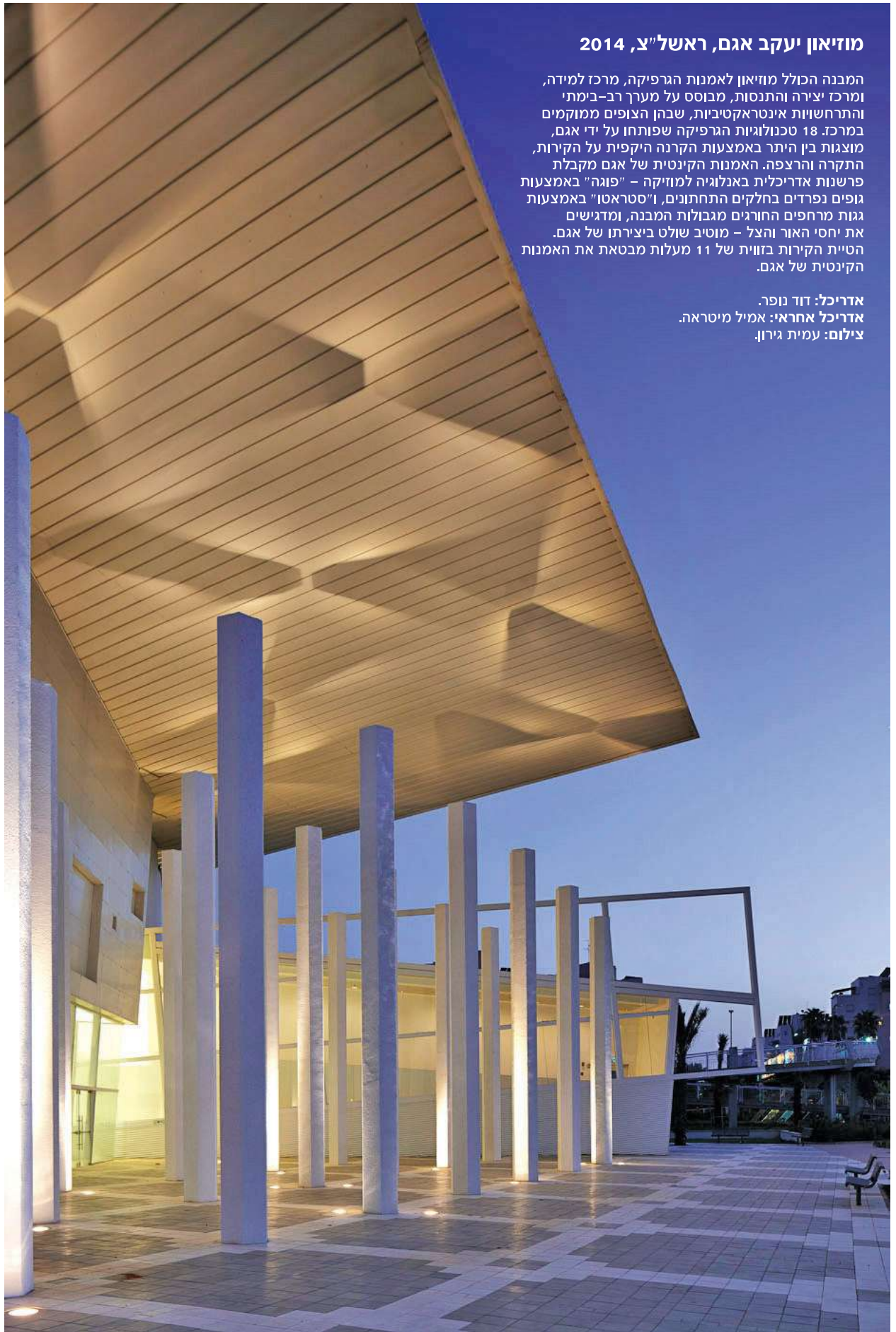

Ron Vardi Center for Gifted Children, Rishon LeZion, 2014

Made of rectangular boxes placed upon each other, the structure, resembling a crystalline conglomerate in nature, reflects the concept of loose ends and creates study balconies. Accordingly, movement to and within the building is a metaphor for seeking and curiosity.

Architect: David Nofar.
Project architect: Emil Mitrea

מוזיאון יעקב אגם, ראשל"צ, 2014

המבנה הכולל מוזיאון לאמנות הגרפיקה, מרכז למידה, ומרכז יצירה והתנסות, מבוסס על מערך רב-בימתי והתרחשויות אינטראקטיביות, שבהן הצופים ממוקמים במרכז. 18 טכנולוגיות הגרפיקה שפותחו על ידי אגם, מוצגות בין היתר באמצעות הקרנה היקפית על הקירות, התקרה והרצפה. האמנות הקינסטית של אגם מקבלת פרשנות אדריכלית באנלוגיה למוזיקה – "פוגה" באמצעות גופים נפרדים בחלקים התחתונים, ו"סטרטו" באמצעות גגות מרחפים החורגים מגבולות המבנה, ומדגישים את יחסי האור והצל – מוטיב שולט ביצירתו של אגם. הטיית הקירות בזווית של 11 מעלות מבטאת את האמנות הקינסטית של אגם.

אדריכל: דוד נופר.

אדריכל אחראי: אמיל מיטראה.

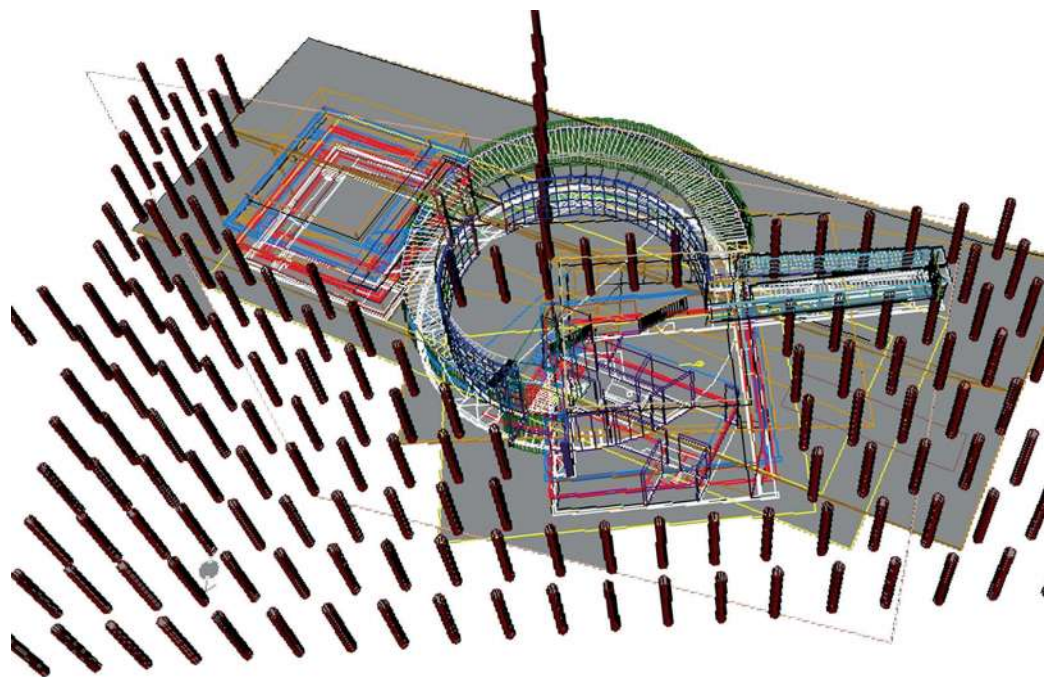
צילום: עמית גירון.

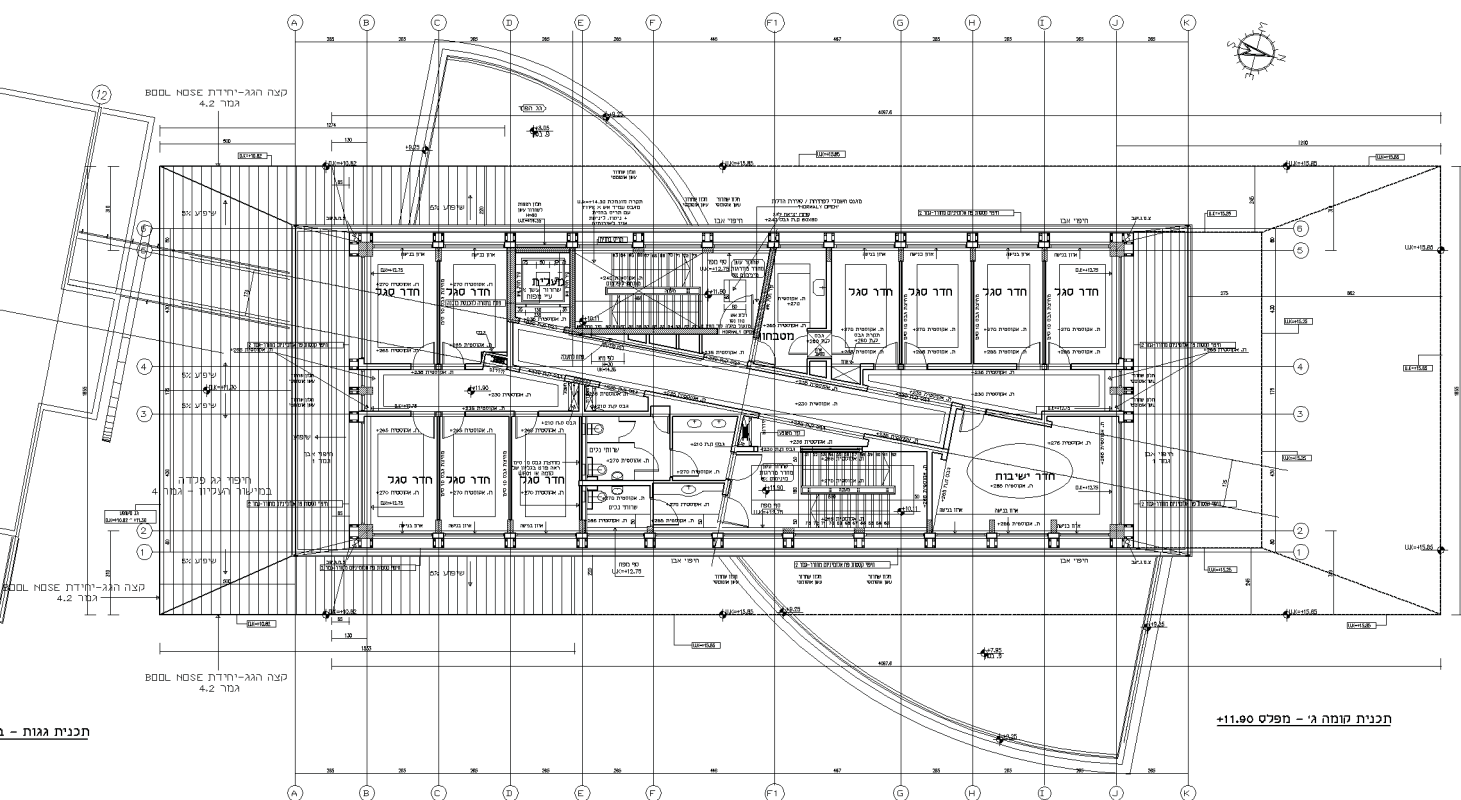

Yaacov Agam Museum, Rishon LeZion, 2014

Consisting of museum, learning spaces, and a center for creative experimentation, the complex operates in simultaneously interactive multi-stages, with viewers situated in the center. A special hall is devoted to the 18 types of graphic technologies developed by Agam - inter alia peripheral projection onto the walls, ceiling and floor. The architectural interpretation of Agam's kinetic art is analogical to music - "Fugue" through separate units in the lower parts, and "Stretto" through floating roofs that exceed the limits of the building, emphasizing the relationship between light and shadow – a dominant motif in Agam's work. Tilling walls at an angle of 11 degrees express Agam's kinetic art.

Architect: David Nofar.
Project architect: Emil Mitrea.

The New Wing of the Faculty of Law Building, Bar Ilan University, 2009

The roof - the most notable component of the building - simulates "scales of justice", with one side extending out to protect the main entrance to the campus, giving it an extra importance. An 11 degrees shift in the new structure creates a joint that breaks the long linear axis - emphasized by a wave of perforated tin, which penetrates the depth of the building, to balance the box-like units.

Architect: David Nofar.

האגף החדש של בניין הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת בר אילן, 2009

גג המבנה – האלמנט המזוהה ביותר של בניין הפקולטה – מדמה "מאזני צדק", שצד אחד שלהם בולט כמצחייה מגוננת המקנה חשיבות לכניסה הראשית לקמפוס. הסטה מכוננת של האגף החדש ביחס למבנה הקיים יוצרת מפרק בציר הליניארי, המודגש באמצעות גל של מפת מחורר, החודר אל לב המבנה כדי לאזן את היחידות הקופסתיות.

אדריכל: דוד נופר.
צילום: עמית גירון.

"I spent my childhood at the Mikveh Israel agricultural school where my father was headmaster. I lived in a wild world of livestock, machinery and tractors. Absolute freedom to do anything - nature in all its splendor - a huge garden with every kind of fruit and vegetable - there to pick and eat. We built forts out of bales of hay and construction materials dismantled from the barn, cow-sheds, sheep pen and chicken coop. I realized that natural improvisation and invention were the direction, and this was the beginning.

"Life in nature naturally led me in the direction of Landscape Architecture. The decision to shift to architecture evolved during a long night that began with a reserve duty parachute jump into Tel Kison near Acre, and an internal debate till I arrived at the slopes of Safed in the morning.

"Completing my first degree, I opened my own office... and then the battles began. Competitions left and right - a fascinating journey accompanied by experiences and glimpses of the world of real architecture - in-between table, pencil, and brush.

"Professional curiosity and the recognition that one cannot rely merely on oneself, set me on a journey that enriched my world of imagery in pursuit of star projects, and those less so. I traveled to Finland, the Netherlands, but particularly Japan - which I still visit every year. Simultaneously traditional and modern, the country offers freedom of expression for the architect and for me as a tourist - reaching any project by comfortable, usually fast public transportation. You leave Tokyo early in the morning, change four trains - from the "bullet train" to a single carriage, then a jerky bus that catapults you into the magical museum of a local artist in an obscure village.

"Western influence, which has deeply penetrated Japanese architecture, expressed in traditional interpretation, allowing creative architects personal expression. All this with innate diligence, a striving for excellence and an astonishing approach to scenery in a land where nature does as it pleases.

"The Feudal system finds expression in small private residential buildings with a limited budget, as opposed to the huge budgets invested in public building.

"The first sight is a chaotic conglomeration of buildings, one or two-story timber structures built with incredible simplicity. The traditional house consists of a commercial floor, above which is a residential or gambling space, and above that sometimes a Buddhist temple or a Shinto. Shamelessly interspersed among these are electricity and telephone poles, automatic vending machines, and parking lots, while all around, nature observes, amazed, from the side.

"To the other side of the world I traveled in order to wonder at the way Steven Holl manages to create illusory realities by means of dream-like narratives. It is from him that I seem to have imbibed the seminal relationship between word and form, theory and act - the story that gives rise to the building, turning it into an architectural ensemble.

"I believe that, unlike geography based on coordinates, architecture is a story that starts somewhere, but you never know where it will end. I interpret the architectural task in terms of abstract understanding rather than material knowledge. Sometimes it stems from some internal almost humorous spring but, essentially, it is a philosophy of understanding and learning. And it requires an ability to correlate emotional, cultural, and informative charges in order to develop new forms that somehow relate to the context. Sometimes it's the essential point; sometimes it's an invention of the imagination. It can be a simple, irrelevant, even banal story - not every detail has to express a purpose, or every form seek justification.

"What ultimately creates the building is the correlation between the concept that develops as an external, intellectual understanding of the situation, and an inner,

sensory understanding thereof. Both together form the architectural concept.

"Quite a few projects came to me on a flight, such as the music center in Ra'anana where notes are drawn like strings tied to tuning keys "playing" background music for those entering the gates; or the Faculty of Law at Bar Ilan University, linked to the world of justice by a physical interpretation of "scales of justice" manifesting in the extended roof protecting the entrance to the campus.

"Global reality today has no relevant or timeless value; in Israeli reality, architects suffer from a lack of tradition upon which to establish their work. On the other hand, time is real and should be an integral part of architectural work. The nature of the project is more important than a school of thought or a personal style. The style is a subtle derivation of content and, therefore, it is also difficult to identify a distinct architectural style in my work. Style is a feature, not a visual expression. It is a creative tool that is recognized, known, and attributed to the content. But it's never the bottom line.

"The profession is not solely under our control, unlike the choice of what to deal with. After many years of working with residential, commercial and public buildings I decided to focus on educational buildings - particularly academic institutions. The architectural expression here is broad; discourse between the structures is intellectual and one can speak about various subjects in clear professional language."

David Nofar belongs to the second generation of architects since the establishment of the State of Israel. He represents the transition phase between economical architecture lacking content and creative expression, to one with an underlying cultural statement. His formal buildings, influenced and inspired by foreign sources - mainly Japanese, require self-confidence, a reasonable degree of restraint and self-discipline, and professional courage to make free use of industrial finishing materials and computer technology.

אי.פי.אל. איי פרויקטים - חיפוי מבנים גגות וקירות

החברה מייבאת חומרי גלם מספקים באירופה כדוגמת ONDULIT איטליה, MONTANA שוויץ ו-EURAMAX הולנד ועוד

אי.פי.אל.איי פרויקטים בע"מ
רח' גבעת גאולה 151, רמת גן 52215
טל: 03-7301174, פקס: 03-7301862
office@ipla.co.il

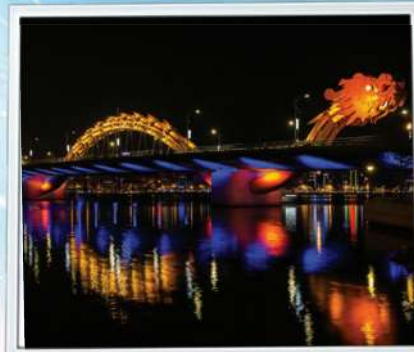
ONDULIT COVERIB
THE STRENGTH OF THE ROOF
YEARS EXPERIENCE ALL OVER THE WORLD 60

מסביב לעולם, בעקבות תאורת לד

מקומות בכול העולם שהפכו לסמל בזכות תאורת לד

גשר הדרקון, וייטנאם

וייטנאם

הגשר הוא סמל תרבותי המייצג מזל טוב ושגשוג לעם הווייטנאמי. כאשר עיר הנופש החדשה Da Nang הזמינה גשר חדש, היא בחרה לעצב ולבנות את המבנה בצורת דרקון באורך 610 מ' היזמים רצו שהגשר יהיה מואר באופן שיציג בצורה מדויקת את המשמעות של דרקון למקומיים. חברת Philips נבחרה להאיר את מבנה הפלדה שצופה זהב. בניסוי תאורה לפני התקנה נבדק בקפידה אפקט האור על מנת להבטיח שהגשר יזהר בגוון זהב חם. ארכיטקטורה מרשימה בשילוב תאורת LED יצרו אטרקציה תיירותית המסייעת לעסקים מקומיים לשגשג.

גשר בוספורוס, טורקיה

טורקיה

הגשר הינו גשר מיוחד המחבר שתי יבשות, מזרח אירופה ומערב אסיה. עליו חולפים כמעט 200,000 כלי רכב ביום. בנייתו הושלמה בשנת 1973, אורכו 1.5 קילומטרים. התאורה החדשה שהותקנה על גבי הגשר משלבת תאורת LED של חברת Philips. התאורה מדגישה את שלושת המרכיבים העיקריים של הגשר: המגדלים, כבלי הפלדה ופסי המסילה. בהשקתו לחצו מנהלי הפרויקט על כפתור אחד כדי להפעיל את מערכת התאורה החדשה. האורחים כמו גם ומאות צופים לאורך חופי המצר צפו כבגשר התעורר לחיים עם מופע אור מרהיב בהשראת הדגל הטורקי.

בית עיריית תל אביב-יפו

ישראל

הוא משכנה של עיריית תל אביב-יפו הנמצא בכיכר רבין ויוצר את הדופן הראשית שלה. רחבת הכיכר, שמכונה גם "רחבת בית העירייה", היא הרחבה הגדולה ביותר בתל אביב. הכיכר מהווה מוקד לאירועים, עצרות, הפגנות, פסטיבלים וחגיגות, להם מהווה תמיד בניין העירייה רקע. המבנה תוכנן על ידי האדריכל מנחם כהן, שזכה במפתיע בתכנונו בשנות ה-50, בהיותו בן 26 בלבד. לבניין 720 חלונות, והוא בנוי על כ-27,000 מ"ר.

בשנת 2014 הוזמנה חברת Philips לסייע בתכנון מחדש של חזית המבנה, האתגר היה לשלב תאורה דקורטיבית ודינאמית כך שניתן יהיה להתאימה להארת המבנה בשגרה ולאירועים מיוחדים. בסופו של דבר שולבו כ-480 גופי תאורת לד עמידים בתנאי מזג אוויר קיצוניים שחוברו למערכת שליטה קלה וידידותי המתופעלת ע"י צוות העירייה. המערכת מאפשרת שליטה בתזמון וצבע של כול גוף תאורה בנפרד ליצירת אפקט אור מרהיב.

נס תאורת לדים:

רח' עווד 2, באר יעקב.
ת.ד. 802, ת"א 6100702

טל. 08-9183525
פקס. 08-9183511

סניף באר שבע:

קריית יהודית (מבנה 532),
ת.ד. 84100, עמק שרה, ב"ש

טל. 08-6450333
פקס. 08-6453337

משרד ראשי:

רח' עווד 2, באר יעקב.
ת.ד. 802, ת"א 6100702

טל. 08-9183500
פקס. 08-9183511

"העין של לונדון"

ממוקם על הגדה הדרומית של הנהר התמזה, "העין של לונדון" הוא הגלגל הענק הגדול בעולם. מבקרים בוא יותר מ- 10,000 אנשים מדי יום. חברת Philips הוזמנה להחליף את התאורה לתאורה מבוססת LED. כ- 640 יחידות תאורה סופקו, הותקנו ותוכנתו. בחודש דצמבר 2006 הפכה "העין של לונדון" לעוד ציון דרך מרשים בעולם.

אנגליה

מגדל CN בטורונטו, קנדה

המגדל מסמן אבן דרך נוספת ביישום מוצלח של תאורת LED בפרויקטים. ביוני 2007 התקינה חברת Philips מערכת תאורת LED דינמית שהפכה את המגדל הנחשב לפלא הנדסי של העולם המודרני, לאייקון תיירותי מספר אחד בטורונטו. במשך קרוב לעשור המגדל היה מואר בצורה מינימאלית הפתרון בתאורת LED צמצם משמעותית את צריכת אנרגיה ודרישות תחזוקה באותו הזמן.

קנדה

גשר מפרץ סן פרנסיסקו

אוקלנד, קליפורניה, ארה"ב. הגשר נמתח לאורך 1.8 קילומטרים על פני מפרץ סן פרנסיסקו. היה הגשר הארוך ביותר בעולם בעת בנייתו, לכבוד יום השנה ה- 75 של הגשר החליטה מחלקת התחבורה של קליפורניה לגייס את אמן אור הנודע Villareal Leo להפוך את הגשר לפסל אור מונומנטלי, עוצר נשימה. ההתקנה ארכה כ- שישה חודשים, 25,000 יחידות תאורה של Philips הותקנו ושולבו במערכת שליטה בגווני התאורה ובכיוונום כך שלא יסנוורו את הנהגים. השימוש בתאורת LED חסכונית הביא לכך שהוצאות ההדלקה של הגשר בכול לילה הוא כ- 30\$ בלבד.

ארה"ב

מלון אינטרקונטיננטל, דובאי

מקומו של המלון אידאלי, בסמוך למרכז הסחר העולמי בדובאי. הוא נבנה בהשראת סירות מפרש שתאורה מדגישה את קווי המתאר של המבנה המיוחד. האתגר של חברת Philips היה ליפות את חזית המבנה כך שניתן יהיה להפוך את החזית למייצג אור מרהיב, שישתנה בהתאם לחגים, יעביר מסרים ויאפשר מופעי אנימציה. בפועל הותקנה תאורה מבוססת LED שחברה למערכת בקרת עיצוב והוכיחה חסכון משמעותי בתפעול והוצאות חשמל.

אמ"ק

